

El zelador de La Caritat és ´reservat, ansiós, impulsiu i poc sincer´, diuen els psicòlegs

La primera part del peritatge de l'estat mental de Joan Vila, presumpte assassí d'ancians, no hi detecta cap trastorn

OLOT | DDG

Els dos psicòlegs que han avaluat les circumstàncies socials i personals del presumpte assassí del geriàtric La Caritat d'Olot, Joan Vila Dilmé, no hi han detectat indicis de cap trastorn mental però sí trets desequilibrats. Aquest peritatge, que es completarà amb un informe emès per psiquiatres, s'ha postulat sobre la credibilitat del seu testimoni -els psicòlegs el titllen sense ambatges de "poc sincer"- i sobre les seves capacitats intel·lectuals i volitives, és a dir, la seva capacitat de voler i desitjar. La llista d'adjectius que els psicòlegs li han dedicat és, com a mínim, pintoresc. El resultat del seu test de personalitat "ofereix el perfil bàsic d'una persona reservada, discreta, inhibida, aprensiva, ansiosa, deprimida, impulsiva, creativa, poc sincera i conformista" i que no es mostra penedit dels seus actes.

Els psicòlegs han conclòs que Vila, de 45 anys, ha viscut en un entorn que es pot considerar de plena normalitat social, i va gaudir d'un ambient familiar estable. Vila ha admès haver patit una forta crisi personal el 2009, arran de la qual va sovintejar en el consum d'alcohol, begudes energètiques i cafè, que complementava una "irregular pauta medicamentosa" -Vila prenia des de feia anys medecines per controlar l'ansietat i altres símptomes- per tal de suportar, segons explica, les llargues jornades de treball. Vila estava empleat a La Caritat des de feia uns cinc anys, però només en règim de caps de setmana i dies festius.

A l'auxiliar d'infermeria se li atribueixen, ara per ara, onze assassinats d'ancians comesos, segons va declarar ell mateix, mitjançant còctels de medicaments i, en el cas dels tres últims, per ingesta de líquids tòxics. Les causes de la mort dels ancians, però, disten molt d'estar clares -excepte en els tres darrers casos-, i davant els psicòlegs Vila explica els crims "com a producte de la seva eufòria i el desig de fer una acció bondadosa accelerant el trànsit de la vida a la mort dels ancians terminals". El presumpte assassí, però, "afirma que en tot moment sabia el que estava fent, raó per la qual va amagar l'abast dels seus actes fins al final", quan va confessar davant la pressió policial.

A tenor de tot això, els psicòlegs hi observen "un relat contradictori: per una banda diu que la seva motivació era fer el bé, però per l'altra ho amagava i pensava que mai seria descobert, ja que era conscient de l'acció il·legal que cometia". Amb relació a aquesta contradicció, els psicòlegs ja destaquen en l'informe que un dels tests posa en relleu l'existència de la "sospita de simulació, especialment en l'àrea intel·lectual i de trastorns afectius", i que el seu discurs és "explicatiu, autoinculpatori i victimista" tot i que "no manifesta sentiments de penediment".

Cap trastorn mental

Els psicòlegs no han percebut en Vila cap trastorn de la personalitat, "tot i que s'observa un estil dependent, evitatiu, depressiu i esquizoide", i no dubten a advertir que "s'han detectat indicadors de simulació en les seves respostes" a algunes de les proves a les quals se l'ha sotmès. Per contra, pel que fa a les seves capacitats cognitives i volitives, els psicòlegs no hi han trobat cap indicador de disminució o alteració. Les seves capacitats intel·lectuals són així qualificades de "normals" pels especialistes. Vila resumeix els seus actes admentent que se sentia "eufòric" per la presa de substàncies tòxiques i reitera que, quan matava, se sentia "Déu".

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/04/07/zelador-caritat-reservat-ansios-impulsiu-sincer-diuen-psicolegs/477918.html>